

heden ud fra sit Syn paa det eneste Parti, som har faaet sit Tal forøget, hans eget Parti, vil det i alt Fald ikke være min Op-gave at imødegaa det ærede Medlem.

Jeg kommer saa til andre ærede Medlemmer af Højre, som stadig ere kørte op med Forholdstalsvalgmaaden. Indenrigsministeren har derom allerede sagt et Par kloge og gode Ord. Jeg kan slutte mig dertil. Forholdstalsvalgmaaden har som andre Valgmaader sine Svagheder og sine Fortrin. Naar Højre i de senere Aar er begyndt at tale om Forholdstalsvalg og stiller dette op som Idealet, minder dette mig om Bjørnsøns Skuespil, som for Resten allerede tidligere er nævnt, „Naar den ny Vin blomstrer —“. Naar den nye Vin blomstrer, gærer det i den gamle. Der tales i Stykket om, at de unge Piger i vore Dage — det skal være et Drag, der gaar gennem Ungpigebevægelsen — har en vis Sympati for de gamle Herrer. Jeg maa sige om Højre, at jeg synes ogsaa, man kan sige, de gamle, stivbenede Kavalere synes at have en vis Tilbøjelighed til at sværme for purunge Piger. Dette gælder her, at Højre, der dog som politisk Parti er en temmelig gammel Herre, har faaet sig saadant et Sværmeri paa sine gamle Dage. Der dukker pludselig saadan en ung Pige op, som Højre kaster hele sin Forelskelse paa: Forholdstalsvalgmaaden, en forholdsvis ny Institution i det europæiske, politiske Liv. Det er en Gammelmandsforelskelse, som er kommen op forholdsvis nylig, for i lange Tider bekæmpede Højre Forholdstalsvalgmaaden. Jeg erindrer om, hvordan Landstinget Gang paa Gang slog Forholdstalsvalgmaaden ned, da Venstremænd og Socialdemokrater forlangte denne Valgmaade til Borgerrepræsentationen. Nu pludselig er Højre blevet forelsket i Forholdstalsvalgmaaden, og saa gaar det vel saadan, naar man er nyforelsket og maaske ikke har været det i mange Aar. (*Birck*: Det kan De ikke huske længere!) Ja, jeg skal ikke komme nærmere ind paa Privatlivets Omraade, men jeg bilder mig dog ind, at jeg forstaar dette. Det er ikke saa overordentlig længe siden, jeg blev gift, der er dog Mindelser derom hos mig, jeg tænker i lige saa høj Grad som hos det ærede Medlem — det gaar altsaa saadan, at denne elskede Genstand bliver fuldkommen, har alle Dyder og ingen Lyder. Saaden er Forholdstalsvalgmaaden for Højre bleven den fuldkomne, den lydeløse Valgmetode, bleven den Elskede omtrent som den unge Pige, der var Baggesens Elskede, hvis Dyder

han skildrer i mange Vers, hvorpaa han sluttede med følgende:

Alle Dyder har min Pige,
Eet, kun eet jeg savne vil:
Ak, den uforlignelige
Er desværre ikke til.

Han kaldte sin Elskede for Idealia. Den Forholdstalsvalgmaade, som Højre er blevet forelsket i paa sine gamle Dage, er ogsaa en Idealia. Den har alle Dyder, men den har kun den ene Svaghed: den er ikke til. (*Halsted*: Den kommer.) Den kommer, og Højre vil nu i Vinter faa Lejlighed til at udforme sine Planer med Hensyn til Forholdstalsvalgmaaden i et positivt Forslag, og det vil være overordentlig interessant og nyttigt, at vi endelig en Gang komme fra Skyernes Verden ned paa Jorden, at vi endelig en Gang faa Højres Forholdstalsvalgidé omsat i et positivt formuleret Forslag. Det glæde vi os til, og vi haabe, at Højre ikke svigter. Vi haabe, at Højre virkelig i Vinter vil udarbejde et saadant positivt Forslag. Saa vil det straks vise sig, jeg vil ikke sige, at man for Juno favner en Taagesky, men det vil vise sig, at saa ville de Svagheder, som knytte sig til enhver menneskelig Institution, ogsaa træde frem her.

Jeg vil imidlertid gemme en nærmere Debat om Forholdstalsvalgmaadens Fortrin og Svagheder, til vi komme til Grundlovsændringsdebatten. Her vil jeg kun gøre opmærksom paa, at naar man særlig fra Højres Side har sagt, at det var de store Interesser, de store Anskuelser, der vilde faa Lejlighed til at komme frem ved Forholdstalsvalgmaaden, ja, ganske vist ogsaa de smaa Mindretal, men altsaa navnlig de samlende Anskuelser og sociale Interesser, Middelstandens Interesser f. Eks. i By og paa Land og de forskellige Erhvervsgrupper, hvorimod de lokale Interesser vilde blive trængte tilbage, virkede det ganske interessant at høre, hvad det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (*Hammerich*) sagde i Gaar, at Forholdstalsvalgmaaden vil netop give de lokale Interesser Adgang til at blive repræsenterede. Hvis man tror, man kommer bort fra Sognepolitikken ved Forholdstalsvalgmaaden, tager man fejl. Ved de sidste Sogneraadvalg har man for det første set Forholdstalsvalgmaadens splittende Egenskaber. Man har i en Mængde temmelig smaa Sogne set, jeg tror, 12—13 Lister opstillede. Men dernæst har man set forskellige lokale Lister. Er der i en Kommune 3—4 Landsbyer, har man set 3—4 Landsbylister, rent lokale Lister,